

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

879

Vragen van de leden **Helder** en **de Mos** (beiden PVV) aan de minister en staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over *het bericht: «werkstraffen voor hooligans»* (ingezonden 16 november 2011).

Antwoord van minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie), en de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (ontvangen 9 december 2011).

Vraag 1

Bent u op de hoogte van het bericht: «werkstraffen voor hooligans»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Deelt u de mening dat onder de Nederlandse bevolking onvoldoende draagvlak is voor de taakstraf als sanctie bij strafbare feiten en bent u bereid de taakstraf als hoofdstraf, zoals genoemd in artikel 9, eerste lid, sub 3, uit het Wetboek van Strafrecht (Sr) te schrappen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2

Een in onze opdracht uitgevoerd wetenschappelijk onderzoek naar het draagvlak onder de Nederlandse bevolking voor verschillende sancties, waaronder de werkstraf, is onlangs aan uw Kamer aangeboden (Kamerstukken II, 2011–2012, 29 279, nr. 127). Dit onderzoek wijst onder meer uit dat de werkstraf gedragen wordt door de Nederlandse bevolking. Bij veel delicten blijkt de werkstraf door de respondenten de vaakst gekozen straf te zijn. De steun voor de werkstraf neemt bovendien toe, wanneer burgers worden geïnformeerd over de recidivekansen na werkstraffen en na gevangenisstraffen. Wel wordt de werkstraf meer geschikt geacht voor minderjarige daders dan voor meerderjarige daders, terwijl voor de onvoorwaardelijke gevangenisstraf het omgekeerde geldt.

Het kabinet acht het behoud van de taakstraf in het sanctiestelsel van belang. Waar het gaat om het voorkomen van recidive is de taakstraf in verhouding een effectieve vorm van bestraffing. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat justitiabelen na een werkstraf significant minder recidiveren dan na een gevangenisstraf, zowel op korte als op lange termijn. Daarnaast maakt de

¹ <http://telegraaf.nl/s/10933335>

taakgestrafte zich nuttig voor de samenleving die hij door zijn handelen schade heeft toegebracht.

Wel vindt het kabinet dat een taakstraf ongeschikt is voor de bestraffing van ernstige zeden- en geweldsmisdrijven. Het wetsvoorstel dat de mogelijkheden beperkt om een taakstraf op te leggen voor dergelijke misdrijven (Kamerstukken 32 169), is op 15 november jl. aanvaard door de Eerste Kamer en zal aan het begin van het nieuwe jaar in werking treden.

Wij merken in dit verband op dat aan het lid van de Eerste Kamer Van Bijsterveld is toegezegd dat bij de evaluatie van deze wetswijziging de vraag zal worden betrokken of de taakstraf, in plaats van een hoofdstraf, een bijkomende straf zou moeten worden.

Vraag 3 en 4

Deelt u de mening dat in het kader van openlijke geweldpleging artikel 141 Wetboek van Strafrecht (Sr) groepsaansprakelijkheid de pakkans verhoogt, de bewijslast voor het Openbaar Ministerie verlaagt en een afschrikwekkende werking heeft op relschoppers? Zo nee, waarom niet?

Bent u bereid om, net als in Artikel 6:166 van het Burgerlijk Wetboek, groepsaansprakelijkheid te bewerkstelligen in artikel 141 Sr? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3 en 4

Tijdens de behandeling van de begroting van het Ministerie van Veiligheid en Justitie op 2 november jl. hebben wij uw Kamer toegezegd in overleg te treden met vertegenwoordigers van het openbaar ministerie en de politie teneinde te bezien of artikel 141 van het Wetboek van Strafrecht nog steeds een adequate basis biedt voor strafrechtelijk optreden tegen openlijke geweldpleging. Dit overleg is thans gaande en wij zullen uw Kamer, zoals eveneens toegezegd, over de bevindingen ter zake in januari 2012 berichten.